

GLIDFLYG.

Ingenjör Rolf Bergwik.

Motorlösa maskinhopp muntra mest.

MODIGA MÄN MOTSES.

Ing. Bergwik håller skola även i år för glidplanssnickare och -flygare.

Den ultramoderna sporten segelflygning har inte kommit så värst långt i vårt land än, men dess första historiska skrifs i alla fall nu, och det är Göteborg som går i spetsen. Den första maskinen byggdes på Torslanda i fjol av chalmerister och här bevittnades också de första vingslagen, bildligt talat. Vi få behålla pionärberömmelsen även i år. Enligt vad Morgontidningen erfarit är det nämligen meningen att till våren och sommaren få till stånd kurser för såväl konstruktörer som luftseglare.

Det är ingenjör Rolf Bergwik, som även i år ämnar stå för chefskapet för den originella skolan, som han ämnar driva verkligt energiskt, enligt vad han omtalar.

— Jag har tänkt mig en kurs i glidplansbygge — märk väl glidplan, inte

Forts. på sid. 6

Motorlösa maskinhopp

Forts. från sid. 1

segelplan, det är skillnad det — och den skulle börja 15 april och hålla på en månad. Eleverna får bygga en maskin, avsedd för nybörjarutbildning, och senare få de även pröva på konstruktionen av en högvärdigare maskin, hur långt de nu hinner med den.

Den byggnadskursen har avsetts att bli så pass grundlig att begåvade elever kunna omsätta sina lärdomar i praktiken, när de väl komma hem. Efter byggkursen följer en fortsättningskurs för dem som även vilja lära sig glida omkring i de högre rymderna på det egenhändigt tillverkade planet. I den kursen antagas även elever som inte äro intresserade av snickeriet men väl av att erövra glidflygningscertifikat. Denna flygkurs börjar i slutet av maj eller början av juni, och eventuellt av flera.

Bergwik ende svenske segelflygaren tills i fjol.

Den 15 april sätter alltså ing. Bergwik i gång under förutsättning att hans förhoppning på intresse inte svikes. Ett dussin ynglingar minst måste det vara i konstruktörsskolan om det skall kunna gå ihop. Det lär emellertid ha uppstått ett om möjligt mera brinnande intresse än förut för all flygning på sista tiden och det lär även finnas många ynglingar runt omkring i bygderna, som intet högre önska än introducera sporten hemma. Vilket som sagt går an för den händige efter att han lärt sig konstruktionsknepet under sakkunnig ledning. Bergwik tar emot anmälningarna under adress Torslanda.

Det skulle vara roligt om Bergwik får uppleva blomstringstider för sin hobby sent omsider, ty han har verkligen slitit för den. Efter att ha blivit definitivt biten av flygflugan under exercisen vid därvarande flottans flyg fick han nys om de vidunderliga segelflygbragderna i Tyskland. Det började med att en herre lyckades hålla sig uppe i en kvart. Det var i början på 1922, men innan året var slut fick man läsa om det ena rekordet efter det andra, tills det slutligen var uppe i tre timmar. Ing. Bergwik reste ner till sportens centrum, Rhön vid bayerska gränsen, och blev så utlärdd att han till slut anställdes som instruktör.

Sedan dess, eller under tio års tid, har Bergwik gjort stadiga men fruktlösa försök att få svenskarna till att anamma segel- och glidflygningen. Nu ser det ut att finnas chanser och det är bara bra. För att bli glidflygare behöver man ej vara kapitalist, en egenskap som inte alltid har förenats med flygintresset.

Till i fjol var Bergwik ensam om det internationella »C-certifikatet», men under året kom det två kolleger till, ing. Sparmann och en stockholmsingenjör Scheutz. Men än har ingen lyckats att skaffa sig det betyget i Sverige...